

Mindretal afviste alt Forholdstalsvalg, naar det selv sad i Flertal et eller andet Sted. Senere kom man til helt andre Anskuelser paa det Punkt, og det Parti, som den Gang hed Højre, og som nu kalder sig det konservative Folkeparti, holder nu, da det er Mindretal, i høj Grad paa Forholdstalsvalg. Men her i Landet er det nu Flertallet, der er det afgørende, og derfor skaffer man sig de Stemmer, man evner. Men det kan ikke nytte, at de, der sidder i Mindretal, siger, at det er ved uværdige Midler, at de andre skaffer sig Flertal, for saa gør de selve Flertallet uværdigt, idet man da tillægger den Befolkning, man vil søge at faa sine Meninger indprentet i, en saa ussel Holdning, at det kun skulde være den uværdige Madding, den daarligere Politik, der kunde vinde Flertal. Jeg tror, at naar det ærede Medlem og jeg kommer til at forstaa hinanden, vil det ærede Medlem nok begribe, at det kan ikke nytte noget, at han som Medlem af det konservative Folkeparti nu tror, at han repræsenterer det ideelle, fordi han repræsenterer det, som de færreste slutter sig til. Der er en Mulighed for, at han f. Eks. repræsenterer det forældede eller det, som ikke passer til Folkekarakteren her i Landet. I saa Tilfælde kan han gerne sige om os andre, at vi fisker Stemmer, men det, vi gør, er at være mere i Kontakt med Befolkningen, end han selv er.

Dalsgaard: Jeg vil gerne gøre den korte Bemærkning til den højtærede Trafikminister, at jeg er overbevist om, at han, efter at han havde givet sin udmærkede Redegørelse for sit Syn paa Jernbanetaksternes Forhøjelse i Landstingets Finansudvalg for maaske halvandet Aar siden, ikke har næret Tvivl om, at Landsstingudvalgets Flertal desuagtet var stemt for en Forhøjelse. Den højtærede Ministers Udtalelse om, at man ikke blot maatte se rent forretningsmæssigt paa denne Sag, men at det kun var det forretningsmæssige, vi vilde lægge til Grund for vor Opfattelse af den, skyldes en Misforstaaelse. Nej, vi ser ogsaa finansielt paa Sagen, og naar vi tager det finansielle Hensyn særlig i Betragtning, understreger dette i høj Grad ogsaa det forretningsmæssige, og begge Hensyn tilsammen taler stærkt for, som Forholdene nu ligger, at forhøje Jernbanetaksterne. Naar den højtærede Minister udtalte, at man kunde ikke alene forhøje Transittaksterne, skal jeg nu først sige, at det var ikke mig, der rejste

Spørgsmaalet om Transittaksterne, det var det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), men jeg er ganske klar over, at man ikke kan blive staaende ved Transittaksternes Forhøjelse, jeg skal ogsaa tilføje, at jeg er ganske klar over, at man heller ikke kan — ligesom jeg heller ikke tror, man bør — blive staaende ved en Forhøjelse af Persontaksterne. Jeg glæder mig over af Slutningen af den højtærede Ministers Udtalelse at faa den Opfattelse, at hans Modstand mod en Forhøjelse af Jernbanetaksterne nu ikke var ubetinget. Den højtærede Minister sagde, at hvis man tog et finansielt Synspunkt i Betragtning, kunde det maaske føre til en anden Opfattelse af Spørgsmaalet, men den Side af Sagen laa ikke under ham, men under hans Kollega Finansministeren. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister vil se og erkende, at den finansielle Situation nu er en saadan, at vi bør søge at faa fat paa Indtægterne, hvor vi med nogenlunde Rimelighed kan faa nogle, og det kan vi jo ved at forhøje Jernbanetaksterne. Det var, ligesom den højtærede Trafikminister var lidt bange for, at Ministeriet skulde komme til at stille et Forslag, der ikke skulde kunne blive vedtaget. I den Henseende tror jeg, jeg kan berolige den højtærede Minister, han skal ikke være ængstelig. Kom kun med Forslaget om Taksternes Forhøjelse, det bliver nok vedtaget.

Vejstrup: Jeg skal ikke forlænge Debatten, saa meget mindre som det jo gælder om Samarbejde i Stedet for Splitelse, hvad der ellers nok kunde være nogen Fare for. Men jeg vil dog gerne fremsætte et Par enkelte Bemærkninger. For det første finder jeg, at naar det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) saa stærkt har fremhævet de urimelig vanskelige økonomiske Forhold, vi sidder i i Øjeblikket, er det kedeligt, at der da ingen anden Vej er at gaa end at kræve Sparsommelighed gennemført paa Dyrtidsforanstaltningerne. Der er en hel Del, der har gaaet med et stille Haab om at spare paa andre Omraader, hvor der var ganske anderledes Grund til at spare, og hvor det kunde blive til langt mere. Den højtærede Finansminister var for et Øjeblik siden inde paa det samme, saa jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa.

Jeg vil saa gerne sige til det ærede Medlem, at naar det ærede Medlem mente, at det maaske ikke var ganske rigtigt, hvad jeg fremhævede, nemlig at den ærede Ordfører for Venstre i Folketinget tid-